

Agghegyalja Mozaik

XI. évfolyam, LVIII. szám

2021. szeptember

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Kedves Olvasóink!

Mozgalmas nyarat tudhatunk magunk mögött, tele színes és izgalmas programokkal, mégsem felhőtlen az örömöm. Sajnálattal tapasztatom néhány programunk alkalmával, hogy az egyéni érdekek érvényesítése romba dönti a kollektív felelősségérzetet. Így nagyon nehéz összetartó közösséget kovácsolni...

Viszont boldogan konstatalem, hogy a könyvtár látogatottsága folyton-folyvást növekszik. A könyvek, amellet, hogy bővítik a szókincsünket, fejlesztik képzelőerőnket.

Bátorítok mindenkit, hogy legalább egyszer térjen be a könyvtárba, biztosan talál kedvére való olvasmányt.

Végezetül pedig szeretnék elköszönni, hiszen november 1-jétől visszatérek a könyvelői-adótanácsadói pályára.

Köszönöm a lehetőséget és a közös munkát, további sikereket kívánok!

*Simon Tamara
főszerkesztő*

Önkormányzati hírek

Kedves Olvasók!

Lassan őszbe fordulunk, de elmondhatom, hogy Önkormányzatunk életében ez évben nem volt uborkaszegzon. Számos, jórészt pályázatokból finanszírozott építési beruházásunk és rendezvényünk ért ezen időszakban az előkészítés vagy a megvalósítás fázisába. Cikkem írásakor még nem beszélhetünk a vírus negyedik hullámáról, de ennek várható megérkezése rányomta bélyegét feladatainkra is. Mindenhez esetleges rövidebb megvalósíthatósági időszakokkal számolva kellett hozzálátnunk, közben kapkodva a fejünket az emelkedő árakon. Bölcsődéknk építésénél kivitelezőnk előrelátó volt, jó néhány anyagot korábban megvásárolt, de így sem tudta a pályázatban nyertes összegből vállalni a kivitelezést. Szerencsénkre támogatási pötigényünket pozitívan bíralták el, így a 28,5 millió forintot nem a település jócskán megcsappant költségvetéséből kell kigazdálkodnunk. Hasonló problémákkal küzdünk a TOP Turisztikai pályázatunknál, ahol a Haubner-házra, a Margarétai utcai kerékpárútra és a meseösvényre már harmadszor kellett kiírnunk a közbeszerzést. Alig van szabad építési vállalkozó és a megvalósításra biztosított 200 milliós nagyságrendű összeg itt sem lesz elég. Közben benyújtottunk a közös hivatali településeinkkel egy 150 milliós külterületi utak megújítását célzó pályázatot. Sopronkövesden ebből a Lajos major és Akác utca közti dűlőút kapna murvás út-alapot, valamint annak folytatásaként a 84-es út irányába az aszfalt is megújulhatna. Célunk az, hogy az Akác utca helyett erre tereljük a nagy járműveket, mivel ez évben az Akác utca önkormányzati szakasza megújul. Nem akarjuk, hogy egy év alatt újra szétnyomják a nehézgép- jár-

művek. Cikkem írásakor (aug. 8-án) indulni látszik a Liliom utca felének két Magyar Falu pályázatból való megújítása, szélesítése, többek között a tűzoltók biztonságos vonulását is segítő. Ha már az utaknál tartunk, tájékoztattam a térség mindkét parlamenti képviselőjét a Kövesdet jövőben esetlegesen érintő gyorsforgalmi út lehetetlen nyomvonaltervéről (a falu és a szőlőhegy között) és kértem segítségüket. A valamikori fűrésztelep óvodánkhoz eső felének kisajátítása már egy fél éve végigfutott. Be is kellett fizetnünk a 11 milliós megállapított vételárat. Ügyvédi kérelem alapján szakértővel megállapították, hogy a fa tárolására használt – és önkormányzatunk által kisajátított – területrészt szerves egységbe tartozik az épületekkel is tarkított, gatteros résszel. Utólag ennek a kisajátítására, illetve plusz 22 milliós összeg

kifizetésére kötelezték önkormányzatunkat. Tulajdoni lapon már mindkét terület a nevünkön van, de az elhúzódo hagyatéki eljárás miatt még a mai napig nem vehettük birtokba a területet. Az óvoda szomszédságában az állapotokat ismerve erre nagy szükség lenne már. A Homokluk területének egy részét – 1 éves előszerződés után - 12,6 millió forintért sikerült napelempark céljára értékesítenünk. Minden engedéllyel rendelkezik a vásárló, de az árak és a konténeres szállítási költségek a többszörösére emelkedtek, így az építkezés megkezdésével kivár. A megmaradó fás-ligetes területen rendezzük meg ez évben a Gasztro-Piknik szombati programjait. A felvidéki testvér-településünkkel, Alsóbodokkal főként kulturális rendezvényekre megnyert Interreg pályázatunkból 3 naposra kellett a programot duzzasztanunk, mert nem biztos, hogy 3 találkozó meg lehet tartani a vírus miatti szigorítások miatt. A Kulturális Örökség Napjai programunk szeptember 18-19-i megvalósításában is nagyon bízunk. Bőséges a program, jórészt Tézene, Identitás pályázataink, valamint a könyvtári programfinanszírozás miatt. Bízom benne, hogy pályázataink segítenek a szűk évek kiegészítésében, megfinanszírozásában ezen a téren! Erről és még néhány közös, aktuális témáról is szó esett az Autoliv meghívásában megtartott munkaebéden. Örülök, hogy a jelenlegi vezetés nyitott a kommunikációra és az együttműködésre. Pót-Pünkövesd programunk is sikeres volt. A pályázati források miatt már ezt a programsorozatot sem lehetett tovább tolni. Remélem, jövőre már a rózsakertben is ünnepelhetünk! Szintén pályázatból tudtuk megvalósítani a Piknik-kosaras koncertjeinket. Nagyon örülök, hogy fokozatosan nőtt az érdeklődés és az egyedi helyszínek miatt nagyon egyedi élményben is részesültek a résztvevők. Külön köszönet Bakos Móninak és Kocsis Árpádnak (a soproni Fehér Rózsa tulajdonosainak) a Lajos majori helyszínért. Az ő birtokukon is megerősítve éreztük magunkat, hogy falunk szép helyen fekszik és számos gyönyörű pontja van. Hasonló köszönet illeti a Pro-Village Franciska majort is a Csík János & Mezzo koncert gyönyörű helyszínéért. „Nagyon szép a falu, gyönyörű helyen élnek” - kaptuk a visszajelzést a meditatív koncerteket tartó Kövi Szabolcstól és Pál Feri atyától is. Ha már a kápolnánál járunk: itt fogadtuk a Napnyugat Turisztikai Egyesület sikeres pályázatának megtámogatásával a Templomok útján gyalogos zarándoklat 36 résztvevőjét. Augusztus elején Nagycenk-Peresztteg-Sopronkövesd-Zsira volt az útvonal, míg szept-

ember végén
Lövő-
Röjtökmuzsaj-
Répceszemere
útvonalon za-
rándokolunk.
Köszönet Far-
kas Károlynak
és Mihócza

Lászlónak a szervezésért és településeknek a szívélyes fogadtatásért. Ajkán is járt küldöttségünk a Multiply projekt keretében, további uniós pályázatoknak köszönhetően szerbiai küldöttséget várnak októberben Sopronkövesdről (jelentkezni lehet!). Most nyert egy UNITED nevű pályázat is, melyből Bukarestbe utazhat egy küldöttségünk, illetve fiatal gazdákat segíthetünk ARISE pályázatunkból, melyben a magyarországi Sopronkövesd mellett Horvátország, Ciprus, Olaszország, Görögország, Írország és Lengyelország a partner. Augusztus 14-15-én közel 60 fővel vehetünk részt (mondanom sem kell, pályázati forrás segítségével) Mezőkövesden a II. Kövesdek Találkozóján. Fellépőket is viszünk, így minden Kövesd fellépői segítségével és egy standdal is bemutatkozhat. Jó lenne, ha egyszer mi is vendégül láthatnánk a felvidéki, erdélyi és magyarországi Kövesdeket! Egy magánjelleget hagytam a végére. Május 23-án (Pünkösd vasárnapján) elveszítettem feleségemet, lányaim édesanyját. Sokat töprengtem, hogy nyilvánossá tegyem-e azt az írástomat, búcsúmat, melyet néhány lappal hátrébb olvashatnak. Azért mondtam igent magamnak, mert Gyöngyi mindenben támogatott engem polgármesteri munkámban. Sopronkövesd fejlődéséért, szerethetőségéért is rengeteget dolgozott. Azóta is minden róla szól: simogatom a tárgyakat, melyeket még Ő is érintett, keresem utolsó ruháin illatát, járom a kertet, ahol még tavasszal együtt ültettük el a krumplit. Fotója azóta is fő helyen, a családi asztalon áll és szinte ösztönösen tesszük le a gyerekekkel elé a megszerzett új könyveket, kapott ajándékokat, fontos leveleket. Velünk van, velünk marad mindig. Nagyon köszönöm mindazoknak, akik valamilyen módon elbúcsúztak, megemlékeztek Róla. Emlékezésül a Sopronkövesden is járt gitáros, Mülhauser Martina dalát javasolom meghallgatni! Címe: Eddig ér a lánc.

*Fülöp Zoltán
polgármester*

Út menti akadályok

Kövek, autógumik, bokrok az utak mentén – jellemző kép, akár községünkről is. Településünk utcáit járva, több út menti akadállyal találkozhatunk, melyeket maguk a lakók tesznek ki a házuk elé. Általában ezzel az emberek célja megakadályozni azt, hogy a frissen ültetett gyepekre parkoljanak az autók. Többféle megoldással is találkozhatunk: van, aki elfektetett gumibroncsba ülteti a virágait, sziklakertet telepít, köveket tesz ki, csöveket fúr le a földbe vagy sövényt ültet közvetlenül az út mellé. Ezek a megszokott és sokak által bevett módszerek viszont rendeletekbe ütköznek.

Mivel az út menti akadályok problémája már hosszú ideje - néhány ingatlan tekintetében - Sopronkövesden is jellemző, ezért arra kérjük a Tisztelt Lakosságot, hogy mihamarabb távolítsák el az azokat a házuk elől, ezzel is elkerülve a felesleges felszólításokat, esetleges bírságokat! Köszönjük!

Az út menti terület ugyanúgy közterületnek minősül, viszont a porta tulajdonosa felel azért, hogy rendben legyen a terület a ház előtt. Az út mellé közvetlen, valamint az út szélétől számított 1 méteres sávban nem szabad elhelyezni különböző tárgyakat és növényzetet, hi-

szén ezt a KRESZ és rendelet is tiltja, gondoljunk itt akár sövény- vagy faültetésre, sziklák, csövek és gumi- abroncsok kihelyezésére. Ezek mind veszélyeztetik a közlekedés biztonságát, ugyanis a sofőrök nem tudnak megfelelően manőverezni, ha meg akarnak előzni egy balesetet. A kihelyezett kövek a gépjárművek állagában is kárt okozhatnak. Községünkben is több olyan ingatlan van, ahol út menti növényzettel, kövekkel találkozhatunk. Ezek a tárgyak ugyanis nem kivilágítottak, még nappal is előfordulhat olyan hirtelen adódó helyzet, amikor a lehúzóadás elkerülhetetlen, de ha ez éjszaka történik, még több veszélyt, bajt okozhat. Aki akár autóval, akár biciklivel nem számít arra, hogy a padkára lehúzóva sziklával, nagy kövekkel fog találkozni, csúnya személyi vagy anyagi sérüléseket szenvedhet. Fentiekből adódóan ezen tárgyak közterületi elhelyezése teljességgel szabálytalan, így ezúton is megkérünk mindenkit, hogy azokat távolítsa el a háza elől! A közeljövőben ennek megvalósulását is figyelemmel fogjuk kísérni, az érintetteket felszólítjuk a szabálytalan állapot megszüntetésére, szükség esetén pedig a közterületen elhelyezett ilyen jellegű tárgyakat eltávolítjuk.

*Fücsökné Torma Livia
jegyző*

Nyári zenés programok Sopronkövesden

A 2021-es nyár újra pezsgő kulturális élettel kecsegtette a helyi és környékbeli lakosságot.

Sikeres pályázatok nyújtottak lehetőséget arra, hogy színvonalas zenei fellépők szórakoztassák az érdeklődőket Sopronkövesden.

Első ízben június 26-án a Lajos major parkosított udvarán, puha plédeken ülve a fák árnyékában hallhattuk a Sopronból érkezett Grappa Jazz Duó műsorát. A repertoár színesnek bizonyult: magyar és külföldi, közismert és közkedvelt dallamok csendültek fel a jazz stílusában lágy női énekhangon, halk szintetizátoros kísérettel. Andalító muzsika volt fülnek és léleknek egyaránt. Zenehallgatás közben élvezhettük a piknikes kosarakban rejlő hűtött

étkek és nedűk ízét, az alkony előtti szikrázó napsugárakat, valamint egymás társaságát. Igazán felhőtlen szórakozást és újszerű élményeket nyújtott minden résztvevő számára ez a szép nyári este.

Másodízben a Pót-Pütkövesd rendezvény keretein belül, július 9-én délelőtt a Mária-képnél, napnyugtakor pedig a Szt. László kápolnánál Kövi Szabolcs zenész különféle fúvós hangszereinek bársonyos dallamával bővülte el hallgatóságát egyedi, pihenőszékes koncertjén. Már önmagában a helyszínek is idilli hangulatot árasztottak, hiszen az erdő bensőséges csendjével, a fák lombkoronájával, a nyári szellő halk susogásával, a nap sugarával körül ölelve, pihenőszékeken ülve átadhattuk magunkat

a nyugodt, relaxációs, meditatív zenének. A katarzis ezúttal sem maradhatott el, hiszen akik nyitottak voltak erre a programra, megélhették az igazi elmélyülést, a lélek belső békéjét.

Harmadízben, július 10-én a kora délutáni órákban az Alkotóház parkja adott otthont a soron következő zenei programnak, mely szintén piknik formájában valósult meg. A forró nyári nap melegét valamelyest enyhítette a lombos, árnyékos környezet és a kosarából előbújó finom bor. A kellemes hangulatot azonban csak fokozta a Soproni Liszt Ferenc Szinfonikus Zenekar előadása. Az előadóművészek műsorukkal a klasszikus zenét próbálták népszerűsíteni. A zenei stílus dacára a résztvevők korosztálya változatos volt: fiatalokat, idősebbeket egyaránt vonzott a szinfonikus dallamokkal átítatott kulturális élmény.

Negyedízben, augusztus 12-én a Pro Village – Francis-

ka majorban Csík János és a Mezzo zenekar által lehetett részünk sajátos, jó hangulatú zenei élményben. Friss, lendületes előadásukban a magyar népzenevel együtt szóltak meg a szórakoztató, jó hangulatú dallamok, olyan zenészek tolmácsolásában, akik közül ki a népzenehez, ki a könnyűzenehez, ki pedig a jazzhez áll közelebb – éppen ezért színes és magával ragadó a zenekar muzsikája, szokatlan és mégis jólesően ismerős. A dalokat – ahogy Csík Jánostól megszokhattuk – népzenei köntösbe búj-tatta, szerethetően megidézve a régi időket, újragondolva azokat.

Idén szeptember 3. hétfőjén, a Kulturális Örökség Napjai keretén belül az elmúlt bő egy évtizedben megszokott nivós programkínálat mellett a fentiekhez hasonló színvonalas zenei csemegék is színesítik a palettát. Meghallgatásukat jó szívvel ajánlom minden kedves érdeklődőnek!

Bánfi Tünde

Fotók: Kustor Balázs

Pályázati információk

Sopronkövesd Községi Önkormányzat a szlovák Obec Dolné Obdokovce (Alsódobok Község Önkormányzata) konzorciumi vezetésével sikeresen pályázott az „Interreg SKHU Kisprojekt Alap a Nyugati határtérségekben „c. felhívás keretében. A nyertes projekt az „Identitás a fejlődés kulcsa” címet viseli, kódszáma: SKHU/WETA/1901/4.1/303. A projekt célja: Sopronkövesd és Alsóbodok testvértelepülések határon átnyúló együttműködésének erősítése, hagyományőrző programok által a helyi szokások bemutatása, tapasztalatcsere, a szlovák-magyar kapcsolatok erősítése, az ifjúság nevelése, oktatása környezetvédelmi témákban és a szlovák – magyar kapcsolatok fenntartása, erősítése. A projekt keretében három rendezvény Szlovákiában egy rendezvény pedig Magyarországon valósul meg. Az eseményeken a települések lakóin kívül szívesen látják a helyi és térségi lakosokat.

Sopronkövesd számos sikeres hazai és nemzetközi projektet valósított meg, (pl: SLUG, LEADER, Vidékfejlesztési projektek), melyek során összesen 8 ország szervezeteivel működött együtt. Jelenleg is futnak mind hazai mind pedig Európai Unió által támogatott projektek, melyek témája is széles körű. Folyamatban vannak intézmény fejlesztések, energetikai, turisztikai, közösségi életet támogató projektek, a tavalyi évben megvalósított testvértelepülési kapcsolatot ápoló projektet is. A nemzetközi projektek során szoros együttműködések alakulnak ki, melyek további közös munkák, közös projektek kivitelezését generálja.

A projekt összköltsége: 39 747,70 EUR, melyből a támogatás összege: 33 785,53 EUR. A partnerséget vezető Alsóbodok támogatása összesen: 20.535,44 EUR, a biztosítandó önrész: 3.623,91 EUR. Sopronkövesd Községi Önkormányzat támogatása összesen: 13.250,09 EUR, melyhez: 2.338,26 EUR önrészt biztosít.

Bővebb tájékoztatás az Önkormányzatokról: www.sopronkovesd.hu, <https://www.dolneobdokovce.sk>

Bővebb tájékoztatás a felhívásról: www.skhu.eu, www.rdvegtc-spf.eu;

„Jelen sajtóközlemény tartalma nem feltétlenül tükrözi az Európai Unió hivatalos álláspontját.“

Európai Regionális Fejlesztési Alap

Partnerséget építünk

Sajtóközlemény

**Széchenyi 2020 program keretében valósul meg Aktív-, és Ökoturisztikai fejlesztés Sopronkövesden a fenntartható turizmusfejlesztésért című pályázat
2021/03/08**

Széchenyi 2020 program keretében 192,24 millió forint vissza nem térítendő európai uniós támogatás felhasználásával valósul meg Aktív-, és Ökoturisztikai fejlesztés Sopronkövesd községben

Sopronkövesd Község Önkormányzata a Társadalmi és környezeti szempontból fenntartható turizmusfejlesztés c. felhívására benyújtott, TOP-1.2.1-16-GM1-2019-00004 azonosítószámmal nyilvántartott támogatási kérelmét a Pénzügyminisztérium Regionális Fejlesztési Programok Végrehajtásáért Felelős Helyettes Államtitkárság vezetője, a 2020. november 25.-én kelt támogatói döntésében, 192 240 048 Ft összegű támogatásra érdemesnek ítélte.

A projekt átfogó célja a TOP célkitűzésekkel és a TOP-1.2.1-16 pályázati felhívásban foglaltakkal összhangban térségi szintű, turisztikai termékcsomagok és kisléptékű tematikus turisztikai fejlesztések támogatása, melyekkel megyei szintű turisztikai vonzerő elemekre épülő, koordinált fejlesztések valósíthatók meg. Ennek keretében a helyi, térségi jelentőségű, turisztikai vonzerőt képező kulturális, épített, természeti örökség turisztikai hasznosítására, fejlesztésére nyílik lehetőség a térség gazdaságának diverzifikációja, a helyi gazdaság élénkítése és a foglalkoztatás növelése érdekében. Az intézkedés azokra a fejlesztési igényekre kíván reagálni, amelyek elsősorban helyi, illetve térségi jelentőségűek, nem részei országos vagy nemzetközi hálózatoknak, de a térségben, illetve helyben tartózkodási időt hosszabbító lehetőséget jelentenek, ezáltal – közvetett módon – jelentős helyi-térségi foglalkoztatásbővítési potenciált hordoznak magukban. A fejlesztések eredményeképpen hosszabb időt tudnak eltölteni a turisták az adott területen, igényeik kiszolgálására magánvállalkozások bevonásával olyan turisztikai szolgáltatások nyújthatók, amelyek munkahelyteremtéssel járulnak hozzá a térség fejlődéséhez.

A környezet természeti értékei, a NATURA 2000-es erdők országos viszonylatban is kiemelkedő szerepet töltenek be, amely mellett kiemelkedő a térségben az aktív közösségi élet, ez a kínálatot egyedivé teszi. A projekt ezekre az értékekre építve kíván egy egyedülálló turisztikai desztinációt kialakítani, amely nem csak a térség, de a megye turizmusát is erősítheti. Sopronkövesd turisztikai vonzerejének fejlesztése három fő pilléren nyugszik:

- ökoturisztikai tan-, és meseösvény
- ökoturisztikai látogatóközpont kialakítása, turistafogadás feltételeinek létrehozása, család-, látogató barát funkciók kialakítása
- hiánypótló kerékpárút kiépítése, EUROVELO 13 – SacraVelo összeköttetése (Aktív-turizmushoz kapcsolódó fejlesztés)

A projekt fő célkitűzése a minőségi turisztikai igényeknek megfelelő, innovatív, valamint a befektetőket inspiráló, turisztikai attrakció kialakítása.

A beruházás várhatóan 2022. január 31.-ig készül el.

További információ kérhető:

Fülöp Zoltán polgármester

Telefonszám: 06 30/940-5165

e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

Baba-Mama klub

Nagy örömmre a nyár megérkezésével a szó valódi és átvitt értelmében is fellélegezhettünk. A Covid harmadik hullámának lecsengése után levehettük a maszkot, hosszú kényszerszünet után ismét lehetett összejöveteleket szervezni. Így megtarthattuk a Baba-Mama klub idei első rendezvényét is. Augusztus 1., az Anyatejes Táplálás Világnapja. Ez alkalomból a Covid előtti évekhez hasonlóan fehér ruhában, fehér szalagokkal díszített babakocsikkal, gyerekjárgányokkal, az óvodásokkal és a bölcsődésekkel együtt sétáltunk ki a tópart-ra. Megérkezve apró ajándékkal köszöntöttem a szoptató édesanyákat. Beszélgettünk a szoptatás fontosságáról, az anyatej jótékony hatásairól, majd Dani Krisztina jóvoltából egy rövid mondókás foglalkozáson vehettünk részt, amit a legkisebbek is élveztek édesanyjuk ölében. A kis pihenő után visszasétáltunk az Óvoda udvarára, ahol a dadusnénik frissítő limonádéval, behűtött dinnyével vártak bennünket, igencsak jól esett a kánikulában. Szabad játékkal, tapasztalatcserével, ismerkedéssel gyorsan eltelt a délelőtt. Jó volt újra szabadon találkozni, hisz az elmúlt években született gyerekeknek és anyukáiknak még alig adódott erre lehetőségük.

Remélem az ősz nem hoz újabb bezárásokat. Ebben bízva szeptembertől szeretném minden hónap első szerdáján 10-12 óra közt az Alkotóházban folytatni a Baba-Mama Klub összejöveteleit. A foglalkozások pontos időpontjáról, programjáról, a védőnői ellátással kapcsolatos információkról a Nagylózs-Sopronkövesd Védőnői Szolgálat facebook oldalán és a rendelői hirdetőtáblán adok tájékoztatást. Sajnos az ellátásra vonatkozó szabályok, gyorsan megváltozhatnak az aktuális járványügyi előírások miatt, ezért kérem, kövessék figyelemmel a kiírásokat.

Jelenleg az egészségügyi intézményekben, így a tanácsadóban és az orvosi rendelőben még kötelező a maszkhasználat. A tanácsadások, oltások, látogatások továbbra is időpont egyeztetéssel működnek. Időpontot kérni telefonon a 0630 5460267 számon, a vedono.nagylozs@gmail.com e-mail címen, vagy a Nagylózs-Sopronkövesd Védőnői Szolgálat Messenger elérhetőségen lehet. A rendelőben minden feltétel adott a higiénés szabályok betartására, szertettel várok minden anyukát és kisgyermeket.

*Virágh Imréné Kati
védőnő*

Játék

ISMERD FEL!

Az alábbi képen egy apró részlet látható egy sopronkövesdi látványosságról. Ha kitalálod, melyik nevezetességünket ábrázolja, küldd el a megfejtést a koveshermesz@gmail.com címre, vagy a 30/308-6375-ös telefonszámra, legkésőbb 2021. október 15-ig. A helyes megfejtők egy ajándéksorsoláson vesznek részt.

Előző játékunk szerencsés nyertese: Kustor Balázs. Gratulálunk!

Bölcsődénkben nyáron sem áll meg az élet. Napjaink nagy része a jó időnek köszönhetően az udvaron telik. Szerencsére a sok fa hűsítő árnyékot biztosít kisgyermeknek és nevelőknek egyaránt. Sokszor már a reggelit és a délelőtti gyümölcsöt is az udvaron fogyasztottuk el. Készsülve az igazán forró napokra, egy medencét is felállítottunk a kicsik részére. Sokszor tudtunk a medencében pancsolni, labdázni, úszkálni.

Szomszédunkban gőzerővel készül az új bölcsink épülete. Napról napra folyamatos a fejlődés, aminek mi is örülünk. A gyermekek ámulva figyelik az ide érkező különböző járműveket. A betonpumpa,- és mixer, a darus autó, a földmunkagépek látványa nagy- nagy élményt okoz a kicsiknek, de nem csak a fiúknak. A lányok talán még kíváncsibban leskelődtek át. Ilyenkor a kerítés mellől vagy épp kellő biztonsággal az utcáról figyeljük az éppen végzett munkálatokat. Melyik gép pontosan mit csinál, milyen sípoló, dudáló hangokat ad ki. A munkás

„bácsik” minden reggel (vagy épp amikor jönnek) hangosan köszöntenek minket. Van olyan kisfiú, akit név szerint ismernek már.

A nyár vége felé közeledve egyre több kisgyermektől vettünk búcsút, akik szeptembertől már óvodába fognak járni. Fájó szívvel tettük ezt meg, de tudjuk és ismerjük a közhelyet: „Ez az élet rendje..”

Július utolsó péntekén invitált minket Virágh Imréné-Kati védő néni az Anyatejes világnapi sétára. Nagy örömközpontunkra szolgált, hogy részt vehettünk benne. Ezúton is köszönjük szépen, Kati néni! A séta alkalmával volt szerencsénk találkozni kismamákkal, kisgyermekes szülőkkel, illetve az óvoda apraja-nagyja is csatlakozott az eseményhez. Több új ismeretséget is kötöttünk. Olyan gyermekek is részt vettek a sétán, akik hamarosan bölcsis lesznek. A Lurkó-ligetnél gyülekeztünk, mindenki kapott egy fehér karszalagot és elindultunk a Kossuth utcai tóhoz. Ott Kati néni rövid beszéde után Dani Krisztina tartott egy kerekítő foglalkozást gyermekeknek, szülőknek közösen. Sajnos nekünk kicsivel hamarabb kellett visszaindulni a bölcsibe, hiszen ezek a gyerekek még lassabban sétálnak, és hamarabb elfáradnak, mint mondjuk az óvodás korú gyerekek. Napirendjük figyelembe vétele miatt is szükség volt az előbbi visszaindulásra.

A nyári leállás alatt igyekeztünk kicsinosítani a csoportszobákat, megfelelő fertőtlenítés után újult erővel vártuk a gyerekeket. Az új gyermekek érkezése különösen izgalmas része az életünknek.

*Hajasné Guczogi Helga és Borza Nikolett
kisgyermeknevelők*

Örömmel értesítem a kedves Olvasókat, hogy két és fél éves szünet után újra jelentkezik a Múltidéző rovat. Ezúttal egy rövid ismertetőt készítettem a sopronkövesdi dűlőnevekről, egy 1792-ben összeállított jegyzőkönyv alapján. A dokumentumban szereplő dűlőnevek közül sok ma is használatos, más részüket azonban „elnyelte a feledés mély kútja”. (Néhány név, például a Varjas lap és a Csimaszos nem szerepel a forrásban, valószínűleg későbbi kialakulása miatt.) A kövesdi határt alsó, középső (közép) és felső mezőre osztották, ezeken belül pedig különböző elnevezésekkel jelölték a mezőgazdasági, részben erdőgazdasági művelés alatt álló területi egységeket, utakat, és a határnak két út vagy mezsgye közé eső, rendszerint külön névvel jelölt részeit, a dűlőket. A szó eredete az azonos irányba „dűlő” barázdákra, parcellákra, vagy olyan szántóföldre utal, amely a másikra merőlegesen „rádől”. Napjainkban ezek az elnevezések tanúskodnak a határ régi természetrajzi viszonyairól, művelési formákról, a birtokbavétel módjáról, vagy akár a határban állt egykori településekről.

Amikor Sopron Vármegye 1791. szeptember 25-én tartott közgyűlésének végzése szerint 1792 februárjában összeírták a jobbágyok irtásföldjeit és rétjeit, részletes jegyzőkönyvet készítettek. A 62 oldalas dokumentum a következő dűlőneveket tartalmazza: A Dombnál, Agg Hegy alatt, Agg hegy mellett, Alsó Csorda hajtónál, Alsó Osztálban, Alsó Mezőn közép dűlőben, Alsó Réten (Rétegekben), Alsó Szaboltzban, Alsó Tag végében, Alsó Tilos alatt, Alsó Tilosokban, Alsó Tilos mellett, Alsó utak között, Ampalokban, Bánfi Rátz kert alatt, Csapodi utnál, Cser utjánál, Cseruti dűllőben, Csonkás alatt, Csonkásra dűlőben, Csorda hajtón fölül, Csorda járás között, Endrédi utban, Endrédi ut fölött, Erdő alatt, Endrédi ut mellett, Falu határnál, Falu házánál, Fehér Képnél (Fejér Képnél), Fenyősre dűlőben, Fölső Szaboltzban, Fölső Csorda hajtónál, Fölső Dűllőben, Fölső Hidnál, Fölső Kutnál, Fölseő Mezzőn, Fölső Réten, Fülesi utban, Fülesi útra dűlőben, Guba Hegynél, Guba hegy alatt, Guba hegy fölött, Gyöpre járóban, Gyöpre járó fölött, Horpácsi Dűllőben, Horpácsi utban, Horpácsi ut mellett, Itatónál, Kerék rétegekben, Kerék Réth fölött, Kereszt dűllőben, Xten [keresztén] alul, Xturi [keresztúri] utban, Xturi útra dűlőben, Xtutra dűlőben, Kertallai dűllőben, Kesken

Réten, Két Csorda hajtó között, Két Csorda járásban, Két utak között, Kis Andor dombnál, Kiss Hegy alatt, Kiss Mezőben, Kis Osztály alatt, Kiss Viz állóban, Közép Mezzőn, Közép Szaboltzban, Középső Dűllőben, Követesben, Kű vágónál, Langárok alatt, Lentsés Szegletben, Losi határnál, Losi határ mellett, Loosi Hegy alatt, Lövei határnál, Mikolya Szegletiben, Mély uton fölül, Nagy Erdő alatt, Nagy Erdőre dűlőben, Németh Pál Tónál, Nyulászón, Nyulászó végében, Ország ut mellett, Ország útra dűlőben, Ortoványokban, Osztál alatt, Öreg Osztály alatt, Öreg Viz állóban, Öreg Xturi utban, Palkovits Tónál, Pap toónál (Pap Tójánál), Pereszteghi Szegletben, Pintyőke tónál, Pusztai tónál, Pusztarenden (rendekben), Réth Bokorban, Réth Bokor végén, Rövidekben, Sopronyi utban, Szaboltzban, Szeder kertnél, Szifáknál (Szilfáknál), Sziles (Széles) Réten, Szlávi erdeje alatt, Ujj Hegy alatt, Ujj Irtásban, Utak közt, Urasság tagja mellett, Tag végében, Víz állóban, Vejke mellett, Vejke Szélen (Vejke Szélben), Vejkére dűlőben, Völtse Csonkásban, Völtse határnál, Völtse Szegletben, Völtse utban, Vörös képnél, Vörös Xtnél, Vörös Xten fölül, Vörös Xt fölött, Witzai Szőleje alatt.

A felsorolt dűlőnevek az alábbi csoportokba sorolhatók be. Helységnevekhez viszonyított elnevezések (soproni útban, völcséji csonkásban, lózsi határnál, pereszteghi szegletben, horpácsi út mellett, fülesi útra dűlőben, keresztúri dűlőben, lövői határnál, Vejke szélén); a kiterjedésre vonatkozó tulajdonság alapján (keskeny réten, széles réten, rövidekben, kisosztály, öregosztály); egy másik dűlőhöz, vagy objektumhoz viszonyított nevek (utak közt, mély úton felül, Fölső Kutnál, Fölső Hidnál, Fehér képnél, Vörös képnél, Vörös keresztén felül); személyhez kötve (Kis Andor dombjánál, Mikolya szegletiben, Pap tójánál / tavánál, Palkovits tónál, Németh Pál tavánál, Bánfi Rátz kert alatt, Szlávi erdeje alatt, Witzai szőlője alatt); részben a területen lévő fák fajtája szerint (Szederkertnél, Szilfáknál, Fenyősre dűlőben). Erdőirtásra utal az Új irtás és az Ortovány, Ortoványok (irtványok) dűlőnév. Ismeretlen eredetű nevek az Ampol (többszámban: Ampolok, Ampalok), a Szaboltzok / Szabócok (Alsó- és Felsőszabóc).

Forrás és irodalom: MNL Országos Levéltára, P623 Széchényi-család levéltára, II. 19. Possessio Német Kövesd. 149. F 1–25. Acta exstirpaturas concernentia. 122–152.; Magyar Néprajzi Lexikon. 1. kötet. Főszerk.: Ortutay Gyula. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1977.

Kelemen Dávid

Hogy is lettem sopronkövesdi lakos?

Löffler Szilárd és Löffler Dominika

Löffler Szilárd vagyok, Pécsről érkeztem ide 2017-ben a párommal, Löffler Dominikával. Mindketten a vendéglátásban dolgoztunk, de úgy éreztem, belefásultam, ezért elkezdtem keresgélni valamilyen más jellegű munkát, és így találtam rá az Autolivre. Megbeszéltük és úgy döntöttünk, feljövünk és szerencsét próbálunk. Aztán teltek-múltak a hetek és a hónapok, mi pedig egyre jobban beleszerettünk a környékbe, és úgy éreztük, itthon vagyunk. Először csak körbenéztünk Sopronban, Kőszegen és Csepregen, de nem igazán találtuk meg, amit kerestünk. Hallottuk, hogy épülnek új lakások a Coop felett és úgy gondoltuk, megnézzük. Felvettük a kapcsolatot az illetékes ingatlanossal és megnéztük a lakásokat. Kis hezitálás után úgy döntöttünk, hogy megvesszük és itt telepedünk le. Sopronkövesd szép és barátságos hely, ahol szívesen felnevelnénk a gyermekeinket.

Horváth Szandra és Horváth-Szováti István

Horváth Szandra és Horváth-Szováti István vagyunk. A szomszédos faluból Nagycenkről jöttünk.

4 évvel ezelőtt álmodtunk egy nagyot, hogy belevágunk egy saját otthonba. Elkezdtek járni a környező településeket és Sopronkövesdre esett a választásunk. Elsődleges szempont az volt, hogy minden megtalálható legyen a faluban (orvos, iskola, óvoda, bölcsi, bolt, stb.) Férjem asztalos én pedig kozmetikus vagyok. Mivel tervben volt egy saját üzlet is, ezért nekünk fontos szempont volt még, hogy könnyen megközelíthető és megtalálható legyen Sopronból. De mivel egyikőnk sem szereti a városi életet, ezért szerettünk volna egy kicsit eltávolodni a várostól. Március óta lakunk itt nagyon szeretjük.

Tulipán, repce, pünkösdirózsa

Lassan indult ez a tavasz. A pár éve már menetrendszerűen kezdődő kora tavaszi szárazságot lassan felváltották a hűvös, csapadékos napok. Soha ennyi tulipán és ilyen hosszan, még nem díszítette udvarunkat. Új lakója lett a környékbeli kerteknek is. Nem hivalkodó tollazattal, de annál gyönyörűbb trillákkal egy csalogány köszöntötte a kora reggeleket és esti imájaként a lemenő napot.

-Hallottad?! Ma reggel is itt volt a madaram! -mondta párom, aki fáradtan, fájdalomtól gyötörve a fél éjszakát a falnak támasztott párnának dőlve, ülve töltötte. Aludni akkor sikerült neki, amikor a fáradtság már elgyötörte.

Lassan indult ez a tavasz....

-Lassan indulnunk kell, elkészünk! Mondtam türelmesen, szinte minden nap reggelén.

Aztán elindultunk kocsival Győr irányába, végig repcemezőktől körül ölelve.

Gyönyörködött a tájban, vagy csak merengett? Ha az idei, hamarosan kezdődő méhészkedésre tereltem kalandozó, aggodalmas gondolatait, mindig felvillanyozódott. A hányingert és a sugárgép iránti félelmét a kocsiiban légző -és jógyakorlatokkal küzdötte le. „Cukorka!”, -kiáltott fel, amikor a sugár kiegészítéseként a kemo tablettát bekapta, majd fáradtan, lecsukott szemmel pihent, míg finoman nem szólógtam, hogy Győr határában vagyunk. 10 percért mentünk. Ennyi ideig kaphatta a sugárkezelést egy-egy nap. Erre a 10 percre várakozva is rengeteg reménykedő beteggel találkoztunk. Sorsok, drámák és soha el nem fogyó, gyakran megújuló betegek sora.

A hazaút mindig gyorsabbnak és vidámabbnak tűnt. Kicsit falatozott, közben beszélgettünk is. Amikor csak a tájat nézte, nem akartam megzavarni és nem mertem megkérdezni, hogy mire gondol. Eszébe jutott vajon az a jó egy éve közösen látott Újratervezés című kisjátékfilm, amikor egy házaspár napról-napra, egyre elnyűttebben,

reményvesztettebben autózik a kemoterápiás kezelésre?

Gyógyi a 2020-as Alkotótáborban

Sugárterápiája sajnos felgyorsította a testében zajló rossz folyamatokat. Orvosai 21 alkalom után úgy döntöttek, hogy nem a tumorra, hanem a májra kell ezután koncentrálni és azt menteni. Be kellett felelnie a kórházba. Végig remélt és végig volt hite, pedig egyre több

porcikája jelezte, hogy lefogyva nehezebb a bajjal megküzdenie. A vírushelyzet miatt a két és fél hét alatt nem találkozhattunk. Szomorúan konstataálta, hogy idős nének lesznek három napra szobatársai - egy kezelésre -, majd mehetnek haza, míg ő marad. Először félt ott lenni, de gyorsan az osztályon dolgozók kedvencévé vált és megtisztelő szeretetükkel tüntették ki, már csak akaratereje és soha nem szűnő mosolya miatt is.

Szinte óránként hívogattuk a lányokkal egymást, hogy jelentkezett-e. Hívásakor örömmel jegyzeteltünk, hogy mikor és mit vigyünk a következő csomagban, amit rossz étvágya és folyamatos teltség érzése ellenére megeseget. A lányok gyümölcslevese és Mami (édesanyja) húslevese volt a sláger.

Istenem, csak bírna többet enni! - gondoltuk, amikor a videóhívásai során törölggettük a szemünket.

„A szeretet mindent meggyógyít, ne félj! Ha ennek vége, a világon a legszebb család leszünk.” – biztatott sms üzenetében.

Két hét után egy ölelésre beszöktünk hozzá. Ő sem hitte, hogy ez sikerülhet. Le is mondott róla és mi hirtelen ott álltunk az ágyánál, tényleg csak egy ölelésre. Talán el is gondolkodott, hogy a sok álmatlan éjszaka és óra között most ébren van, vagy álmodik.

Három nappal pünkösöd előtt is csomagot vittünk neki. „Onkológia, C épület, 5. emelet, 11-es szoba”- írtuk a címkére, a csomag tetején. A fáradtság, levertség miatt

nem tervezte, hogy szokás szerint odaáll az 5. emeleti ablakba-mi az udvar közepére- és telefonon beszélünk. Ezeknek az alkalmak is nagyon örültünk, ha csak távolról, de mégis láthatjuk egymást. Egy szomorú sms-t mégis küldtünk, hogy itt vagyunk a kórház területén. Azonnal ránk csörgött és a szokásos koreográfiával egy óras beszélgetés lett belőle.

Örült nekünk. Nem akarta, hogy elmenjünk, és gyermeki türelmetlenséggel várta és kérdezgette, mikor érkezik már fel a szobájába a csomag, mikor kóstolhatja meg a gyümölcslevest. Imádtuk az akarását és azt, hogy ha valamit nehezen fogtunk fel, türelmetlenül kiosztott bennünket.

Esős Pünkösöd vasárnap.

Éjszaka álmodtam is vele: méhészkedett.

12 óra 15 perckor kaptuk a váratlan és feldolgozhatatlan hívást: ELMENT.

Keresem, de nem hallom a csalogányt sem. A pünkösdirózsák szirmai gyönyörűen bomlanak és csillog rajtuk az esőcsepp, úgy ahogy a három hete elkezdett és most már soha be nem fejezett, pünkösdirózsa-kertet megörökítő utolsó festményén is. Ez most már örökre így marad, ahogy mosolya és hiánya is bennünk.

2021. május 24. Pünkösöd hétfő reggele.

HIÁNYZOL!

Egy sopronkövesdi honvéd II. világháborús naplója

2. rész

Komáromban hajóra szállva, eljutottunk Pozsonyig, pedig az aknák miatt sok hajó elsüllyedt. Útközben naponta egyszer ettünk, inni a spárgára kötött csajkánkból merített Duna vízből jutott, lett is hasmars belőle. Mosakodni nem lehetett, a ruhánk is mindig ugyanaz volt, és paraziták keserítették az életünket. Kenyeret keveset kaptunk, egy kiló komisz kenyér 50 pengő, egy cigi 10 pengő volt, a pénz egyre értéktelenebb lett. A pozsonyi Duna-part le volt bombázva, a vár előtt mentünk tovább, Ligetfalun rövid megállás (Őlbeiek jutottak az eszembe), majd elhagytuk a gyönyörű Dévény várát, itt volt a régi magyar határ. Vasárnap délután volt, a partközében három magyar katona kiabált fel, hová magyarok? És a jégablák közt haladva egy emeletes házakból álló faluba értünk, majd másnap beértünk Bécsbe. Itt sok híd alatt áthaladva kikötöttünk, Komárom óta először hagytuk el a hajót, a sziréna hangjára a közeli házakba menekültünk. Én egy itteni magyar fiatalasszonnyal beszélgettem, ő Bécsről én Budapestről tartottam beszámolót. Délután a hajónk szenet vett fel, mire visszamentünk a hajóra, már csak a szénen jutott hely, reggelre kormosan ébredtünk. Bécsben 5 napig voltunk, karácsonykor csak haza-

gondoltunk, sokat éhezünk, itt háromszáz ember leszállt a hajóról, így gyorsabban haladtunk tovább Drezda irányába. Január 4-én Melknél kikötöttünk, itt parancsra a jeges vízbe fürödtünk, a víz szinte ránk fagyott. A közeli hegycsúcson a város nevezetessége a Melki Székesegyház látható, hátul a szerzetes lakásokban katonák voltak elszállásolva. A városban sörért, kenyérért dohányt adtunk, majd 5 nap után egy belga vagonba lettünk bezsúfolva, ahol csak oldal fekve fértünk el. Linzbe érve az olaszok vagonjából kályhát „szereztünk”, és répaszeletet, azt ettük. Két nap után Prágába értünk, itt szintén dohányért cserébe jutottunk élelemhez, majd másfél nap után átmenve a Moldva és az Inn folyókon, beértünk Drezdába, de azonnal tovább is kellett mennünk. Egy vagonban két tehén volt, így friss tejhez jutottunk. Majd Frankfurt felé vettük az irányt. Eljutottunk Stettinbe, itt meg tudtunk fürödni, rendbe hoztuk magunkat, majd Berlinhez közelítettünk, de vissza kellett menni Stettinbe. Innen keleti irányban Grandenz, Dirschan, Danzing volt az irány, majd megint vissza Grandenzbe. Schwetzbe egy kaszárnyába jutottunk, ahol már szobánk és ágyunk is volt. Komáromtól 26 napig jöttünk, ebből 14 nap hajó-

val. Másnap bőséges reggeli után egy német hadnagy irányításával páncélököl kezelésére tanítottak bennünk, a tankot be kellett várni 30-60 méterre és úgy kellett löni. A tőlünk 7 km-re lévő Visztula túloldalán már oroszok voltak. Én a páncélgránátosok 4. pótszakaszába voltam beosztva. Másnap Schwetzet elhagytuk, kemény hóviharokban gyalogoltunk, úgy 10 nap után egy kisvárosi kaszárnnyába lettünk elhelyezve. Itt erős gyengeség fogott el, de így is gyalogolni kellett tovább. Egy tanyáig jutottunk el, ahol lengyel gazdák adtak szállást, három napig jó szállásunk volt. Itt már 41 fokos volt a lázam, csak a lengyel gazda adta tejet tudtam meginni. Lovaskocsin jutottam a közeli kórházba. Innen vöröskeresztes kocsi vitt többünket egy 4 kocsiból álló tehervonatra, ahol már a sok sebesült és beteg miatt alig volt hely. Szólt a légi riadó, megjelent egy orosz vadászgép a Rata, és háromszor végig géppuskázott bennünket. Később a nyílt pályán már három Rata gép puskázott. A tőlem 30 cm-re lévő hátizsákomat szitává lőtték, többen megsebesültek, de kötszer viszont nem volt.....

Itt egy-egy ember, ha kiműlik, az nem nagy dolog! Két nap után tovább vittek bennünk, hol kisebb falukba, hol kisvárosokba, de orvost még nem láttunk. Azt is csak sejtettük, hogy február vége lehet és fogalmunk se volt, milyen irányba visznek minket. Dirschauban átszálltunk a danzingeri vonatra, végre személyvonaton utazhattunk. A danzingeri pályaudvarban a Keleti pályaudvarunk elveszne. Itt egy felállított konyhán kaptunk levest és fekete kávét cukor nélkül. Innen villamoson mentünk le a kórházba, egy nagy teremben szalmazsákokon jutott hely. Később az emeletre kerültem, ahol már ágyak is voltak, egy hónapot töltöttem itt. Rengeteg főzelék volt, kenyér, margarin és néha még kolbász is. Kiderült, hogy mellhártyagyulladásom van, három naponta mentem vizsgálatokra.

Egyik éjjel aztán a lábadozó betegeket kidobták, mert kellett a hely a sok sebesültnek, a front már csak 10 km-re volt innen. Danzing már körbe volt zárva, a városba is már lőttek, egy menekülési esély maradt, a tenger. Danzingot volt szerencsém megtekinteni, amikor egy barátommal röntgen miatt egy másik kórházba kellett menni. Itt a villamos nem sárga, hanem fehér, nők vezetik, csak úgy mint a vonatokat, az egész városban 10 férfi ha maradt. Jó nagy város, el is tévedtünk visszafelé, közben a sok sebesült miatt engem is kidobtak, pedig romlott a vérképem. Március 12-e van, tavasz, de itt még kemény tél van, egy hónapig voltam itt a kórház lakója. Miután megkaptam a papírjaim, öten beültünk egy vöröskeresztes autóba, és a városon át egy másik kórházba kerültem, ahol tiszta szoba, fehér ágy, paplan várt rám, itt jól éreztem magam. Négy nap után a vasutállomásra vittek bennünk, egy 70 vagonból álló vöröskeresztes tehervonatra szálltunk. Danzing körbe volt zárva, valaki megtudta, hogy az innen 12 km-re lévő kikötőbe megyünk. Egy nagy hajóra kerültünk fel, ötezer sebesült, ápolók, orvosok voltak már a hajón, a fekhely szalmazsákok, pokrócok. A parton már csak oroszok vannak, a németek a hajókról tüzelnek rájuk. A nagy vöröskeresztes lobogó megvédett bennünk a sűrű légitámadástól! A hajóút 3 napig tartott, kiderült Koppenhágába megyünk. A hajón összebarátkoztam egy német katonával, aki volt Magyarországon és kicsit beszélt is magyarul. Koppenhágában vonatra szálltunk, majd a vonatot hajó vitte át Nyborgba a kikötőbe értünk partot. Itt nem volt légiriadó, se elsötétítés, és idén először itt Dániában láttam zöld fűvet! Nyborgban cigarettáért kaptunk dán koronát, a dán pénzért pedig mindent lehetett venni!

Folytatás a következő lapszámban!

*Mentes Tibor unokaöccsével,
Adámmal a Dachau fogolytáborban
1989 nyarán*

„Minden muzsikál! Csodaszép, csodaszép!

Ágak közt a fészek pelyhes menedék.

Virágok kelyhében tündérek ülnek,

s csendesen nekünk, nekünk hegedülnek.”

(Devecsery László: Nyári este)

Mi is részesei lehettünk hasonló élménynek, amikor egy meleg nyári napon, az óvoda udvarán, a hűs fák árnyékában Vargáné Magyar Ágnes és Holpár Krisztina gyermekekkel komolyzenei koncertet adtak—térzene pályázati finanszírozással— óvodásainknak. Akármilyen hihetetlen is, egyik-másik gyerek tátott szájjal hallgatta a vonós és fúvós hangszerek adta muzsikát.

Aztán az elmúlt időszakban több „komoly” dologgal is foglalkozhattak az ovisok: mézeskalács írókázást gyakoroltak, a szövés technikájával ismerkedtek, egy régi kézműves technikát, a nemezelést is próbálgatták. Jártak a Vasi Skanzenben, ahol megnézhatték, hogy mindezt milyen házakban, milyen berendezési és használati tárgyak között végezték régen az emberek.

Talán első hallásra furcsának tűnik, hogy ilyen programokat szervezünk, egy óvodás gyermeknek.....de a gyermek akkor válik érdeklődővé, befogadóvá, ha megkínáljuk, megismertetjük szebbnél szebb dolgokkal. Aztán majd ő kiválasztja magának a kedvére valót. A sok érdekesség közül kiválasztja azt, ami neki a legjobban tetszik, és így lesz belőle nyitott, érdeklődő, kíváncsi, értékeket megismerő és tisztelő felnőtt ember. Ami sok-sok évvel ezelőtt a gyermeknek természetes volt, azt ma tanulni kell....hogyan mi a gyapjú, hogy miből készül a kályha elé a szőnyeg.....és még sorolhatnám. A mai gyerekek rettenetesen értenek a technikához, ők a digitális világ szülöttei. Tudjuk, hogy szükség is van erre, csak szeretnénk, ha a még számunkra valós értékek nem merülnének feledésbe. Jó néhány évvel ezelőtt még a nagyszülők elmesélték, megmutatták unokáiknak a veszszófonást, kenyérdagasztást.....s a gyerekek akár be is segíthettek. Ma már a nagyszülők jelentős része is fiatal ahhoz, hogy kis unokáját megismertesse ezekkel a régiségekkel.

Próbáltuk mindennapjainkat minél több tartalommal megtölteni, élményt nyújtani ovisainknak. S egyszer csak azt vettük észre, hogy ismét itt a nevelési év vége. 21 kisgyermek sajátította el sikeresen az óvodai „tudományok”-at, és vált iskolaéretté. Hogy mit jelent az iskolaérettség? Nem nagy dolgokra kell gondolni. Néhány szóban, röviden:

- teste arányosan fejlett, teherbíró
- mozgása összerendezett, koordinált, ugyanígy kezének mozgása is
- képes testi szükségleteit, viselkedését szándékosan irányítani
- érdeklődő, nyitott a környezetére felé
- megfelelő hangsúllyal, tempóval, érthetően kommunikál

- elemi ismeretei vannak önmagáról és környezetéről
- elemi mennyiségi ismeretekkel rendelkezik

s a végére hagytam, de a legfontosabb, hogy:

- **figyelmét tartósan le lehet kötni**
- **képes társaival és a felnőttekkel eredményesen együttműködni**
- **képes betartani az elemi szabályokat**
- **rendelkezik kellő önfegyelmel, feladattudattal, és felelősségérzettel.**

Nem véletlenül hagytam ezeket a végére. Mert ezek megvalósítása a legnehezebb feladat a mai gyerekeknek.

Citerás táborok

2021. július 5-9-ig valósult meg a hagyományos napközis citerás táborunk, melynek helyszínét szintén szokásos módon a Sopronkövesdi Általános Iskola adta, melyet ezúton is köszönünk a Soproni Tankerületi Központnak és Schweitzer Kornél igazgató úrnak. A táborban közel 50 gyermek vett részt, nagyrészt sopronkövesdi iskolások és óvodások, de érkeztek a környező településekről is, Lövőről, Nagycenkről, Fertőszentmiklósról egyaránt. A tábori napirendben főleg az citerázásé valamint az éneklésé volt a főszerep. Különböző, képességszintnek megfelelő csoportokban zajlott az oktatás. A csoportvezetők, Mihályik Virág Anna, Biró László, Varga Luca, Kovács Liliána valamint Varhai Klaudia segítségével a Kárpát-medence különböző tájegységeiről tanultak dalszövegeket a citerások. A zene és ének mellett a gyerekek napjait Szalay Katalin és Babos-Zemplenszky Nóra kézműves foglalkozásokkal, Dani Krisztina néptáncosnő színesítésével, szabadidőben pedig helyet kaptak a kedvelt népi játékok is, melyeket a gyakorlott táborozók már maguktól kérnek. A hét lezárásaként a tanultakat záró-

Sajnos nem türelmesek, nem kitartóak, figyelmük csapongó, a szabályok betartása óvodába kerüléskor szinte lehetetlen. Aztán az óvó nénik kitartó és következetes munkája során válnak aztán egyre türelmesebbé, szófogyóbbá, s lesznek a kis „vadócokból” tüneményes, szelíd galambok...akik aztán kirepülnek „fészükéből” egy másik intézménybe.

Kívánunk mindnyájuknak szép diákéveket, s a nyár hátralévő részében még sok-sok élményt, pihenést! Az óvodában maradókat és az újonnan érkezőket pedig nagyon sok szeretettel várjuk szeptemberben! Addig is további szép nyarat minden kedves olvasónak!

Fülöpné Hidegh Csilla
óvodavezető

koncerten mutattuk meg a szülőknek és az érdeklődőknek a Pót-Püskövesd rendezvény keretein belül. Köszönjük a lehetőséget Fülöp Zoltán polgármester úrnak.

A káptalanfüredi „ottalvós” citerás táborunkat az idősebb korosztály számára augusztus 2-7-ig szerveztük, melyen a valamivel több, mint 40 gyermek közt sok sopronkövesdi általános iskolás vett részt. A szintén szoros napirendben helyet kaptak a citerázás és énektanulás mellett a kézműves foglalkozások, játékok, táncok, búcsúest retro discoval, a gyerekek által kedvelt fánk vacsorával, a közeli kilátóhoz való kirándulással és fürdéssel a Balatonban is. A hét szintén zárókoncerttel zárult. A tanításban, táboroztatásban részvevő kollégák: Biró László, Mihályik Virág Anna, Péterné Berde Sarolta, Dudás Klára, Babos-Zemplenszky Nóra, Babos László.

Mindkét tábor a Csoóri Sándor Alap támogatásával jött létre.

Bízunk benne, hogy jövőre újra találkozhatunk minkét táborban!

Horváth Krisztina

Mi sem bizonyítja jobban azt, hogy az éghajlatunk erősen megváltozott, mint az a tény, hogy a Fertőmeggyesen telepített olajbogyóültetvény termőre fordult.

Az olajfa (*Olea europaea*) lassú növekedésű, örökzöld fa. Hosszú életű, 1000 évesnél idősebb példányai is ismertek. Az olajfafélék (*Oleaceae*) családjába tartozik, vagyis a kőrisek, az orgona és a fagyal rokona. Jellegzetes alakú, alacsonyan elágazó, göcsörtös ágrendszerű fa, általában 12-15 méter magasra, kedvező körülmények között akár 25 méteresre is megnő. Jellegzetes ezüstszürke törzse csavarodott, széthasadozó, gyakran odvas. Csonthéjas termése nagyobb, ovális cseresznyéhez hasonló, a bogyók vastag, bőrnemű héja kezdetben zöld, majd lilásbarnára érik. Olajos gyümölcshúsa igen kemény kőmagot rejt.

A legősibb fajok fosszilis leveleinek első maradványaira Görögországban, a Kiklád szigetek déli részén bukkantak. A vizsgálatok szerint az olajfa őse már a Paleolitikumban létezett, Krisztus előtt 35.000-ben! Olaszországban i.e. 12.000-ból találtak maradványokat, ugyanúgy, mint Észak-Afrikában, Franciaországban, tehát a Cro Magnoni ősember már ismerhette.

Spanyolországban Malagában, Nerja barlangjában 10.000 évesnél öregebb magokat fedeztek fel.

A görög mitológia szerint az olajfa megjelenése a két görög isten, Pallasz Athéné (a Bölcsesség Istennője) és Poszeidón (a Tenger Istene) versengéséhez kapcsolódik, mely szerint az kap teljes hatalmat az akkori Attica városa felett, aki a helléni polgároknak a legértékesebb javat kínálja. Poszeidón háromágú szigonyával rávágott egy sziklára, és a kibuggyanó forrásból egy, vad, erős ló emelkedett ki. Pallasz Athéné pedig egy olajfa csemetét csettintett ki a sziklából az Akropolisz kapuja elé, mely "nem csak ehető gyümölcsöket terem majd, hanem a terméseiből kinyert értékes folyadék éllelmül szolgál az embereknek, mellyel ezen felül sebeiket kezelhetik, és ráadásul világíthatnak vele a sötétben. Az Olümposz istenei Pallasz Athénének ítélték a győzelmet, az emberek pedig tiszteletük jeleként a város nevét Athénra változtatták.

A olajbogyó termesztése több mint ötezer éve kezdődött. Egyiptomban Krisztus előtt 3000-re tehető a honosítás kezdete, és hamarosan hatalmas olajfaültetvényeket hoztak létre. Az olajbogyóból nyert olaj elengedhetetlen kelléke volt a kultikus halottbalzsamozási szertartásoknak. Kr. e. 1000-ben a görögök már 30 változatát termesztették, a római kertészetekben pedig tovább folytatták a nemesítést. Az ókori Görögországban a béke és biztonság, a szűzies tisztaság, a szőlővel és a fügével együtt a jólét és boldogság szimbóluma volt. Az ókori olimpiákon Kr. e. 752 óta a győzteseket olajfaágból font koszorúval köszöntötték.

Az olajfa a Bibliában is többször megjelenik. Először Mózes első könyvében olvashatjuk, hogy az özönvíz során a hatalmas bárkába visszatérő galamb csőrében hozott olajából értette meg Noé, hogy a víz visszahúzódtott. Azóta az olajág jelképezi a Teremtő újabb békekötését az emberrel, ezért vált világszerte a béke szimbólumává. Mózes 5. könyve Kánaán hét legfontosabb terménye között említi. A Getszemani kert, ahol Jézust Júdás elárulja, és ahonnan később Jézus a mennybe emelkedik, a Jeruzsálem mellett fekvő olajfák hegyének lábánál helyezkedik el. Héber jelentése az olajprés helye.

A test vagy a fej olajjal való leöntése vagy megkenése különleges szakrális szerepet játszott. A papokon kívül a királyokat is fölkenték, jelezve ezzel, hogy az Isten hatalommal ruházta fel őket. Szükséges volt az olaj az étel- és a békeáldozatokhoz is, és a templomban égő szent mécsesbe is olajat használtak. Ennek megfelelően az olaj a templomnak beszolgáltatott tized része, ezen túl a királyi kincstár fontos vagyontárgya volt. Több bibliai csodában is szerepel az olaj. Elizeus próféta egy özvegy olaját szaporította meg isteni segítséggel. Illés is hasonlóképpen tett, így a sareptai özvegyasszony lisztesfazeka és olajoskorsója nem fogyott ki. Az irgalmas samaritánus olajat és bort öntött a rablók által kifosztott és megvert ember sebeire, majd bekötözte azokat.

Az olajfa a meleg, mérsékelt éghajlatot kedveli, és a forró, száraz nyarat. 10-20 éves korában fordul termőre, és hosszú évtizedekig is bőségesen terem, akár a száraz,

sovány talajon is. Nem fagyűrő, bár -5 Celsius fokig nem károsodik.

Afrikában és Amerikában is nagyon nagyra becsült fa, néhol meg is honosodott, de az olajbogyó-termesztés központja ma is Dél-Európa.

A világon a legtöbb olajbogyót Spanyolországban, valamint Olasz- és Görögországban termelik. Hasznosítása rendkívül sokrétű. Elsősorban olajnövény, de ezen túl zöldség, gyógynövény, kozmetikai és ipari alapanyag. A zölden vagy éretten szedett termés, az olajbogyó kedvelt fűszer- és gyógynövény, főzve vagy sóban tartósítva fogyasztják.

A legjobb minőségű télen szüretelt, magasabb olajtartalmú, érett termésekből hideg eljárással préselt, finomítás nélkül készült extra szűz olaj nyersen kenyérhez, salá-

tákhoz is kiváló. Az olíva E- és K-vitaminban, antioxidánsokban bővelkedő élelmiszer. A növényi olajok között az egyik leggazdagabb telítetlen zsírokban, fogyasztása segít megelőzni a szív- és érrendszeri megbetegedéseket.

Az olívaolaj a kozmetikaiiparban bőrápoló adalék, hidratáló kenőcsök, szappanok, kenőanyagok alapanyaga. Fájdalomcsökkentő és sebgyógyító hatása miatt sebek és rovarcsípések kezelésére is használják.

Mint a lassú növekedésű, hosszú életű fáké általában, az olajfa fája is igen kemény, ezért nehezen megmunkálható, értékes anyag. Görbe, rövid törzse nem alkalmas épületfának, gerendának, gyönyörű, szabálytalan rajzolatú, csíkos mintázatú fájából azonban kopásálló padlóburkolat, bútor, szerszámnyél, tálak és kisebb faragványok készülnek.

Kazinczy Péter

Recept

Vaníliás szelet

Hozzávalók:

A vaníliás szelethez:

- 2 dkg vaníliás cukor
- 20 dkg cukor
- 12 dkg vaníliás pudingpor (főzős)
- 1,2 liter tej
- 3 dl habtejszín
- 35 dkg vajas keksz (48 db)

A csokibevonathoz:

- 5 dkg étcsokoládé
- 3 dkg tejszokoládé
- ½ dl habtejszín

Elkészítés:

Egy lábosba mérjük a vaníliás és a sima cukrot, a pudingport és összekeverjük. A tejet folyamatos keverés mellett több adagba, hozzáöntjük. Közepesen erős lángon kevergetve főzzük addig, amíg felforr és besűrűsödik. A tetejére simítunk egy fóliát, hogy ne bőrösödjön meg.

A habtejszint robotgéppel keverni kezdjük. Amikor már lágyan habos, beleszedjük a kihűlt puding negyedét és összedolgozzuk. Ha már sima, jöhet bele a következő negyed, majd az újabb keverés, amíg bele nem dolgozzuk az egészret. Így lesz tökéletes a vaníliakrémünk.

Egy 23x33 cm-es közepes méretű jénait két sütőpapírral kibélelünk, hogy könnyebben kijöjjön majd belőle a süti. Az aljára sorakoztatunk egy réteg vajas kekszet. Rászedjük a krém negyedét és egy kanállal szépen elsimítjuk, hogy kitöltse a sütőformát. Váltakozva pakoljuk a krémet és a kekszet, amíg meg nem vagyunk a 4-4 réteggel. Fedjük le és tegyük a hűtőbe minimum 4 órára, hogy megszívja magát a keksz és vághatóra szilárduljon a süti.

A csokoládékat egy tálkába tördeljük és ráöntjük a habtejszint. A mikróban két 30 másodperces kör alatt megmelegítjük. Simára keverjük, hogy teljesen felolvadjon a csokoládé. Szedjük a sütire és egy spatulával szépen elsimítjuk rajta.

Csomó Csilla

Új tanév, új remények! Minden évben így indulunk neki a következő tanulmányi évnek. Mögöttünk hagyjuk a nehézségeket, értékeljük az elvégzett munkát, új célokat tűzünk ki. Az ideai céloknál nagyon szem előtt kell tartani a „kevesebb, néha több” elvet. Elégedett lennék, elégedettek lennének, ha jöhethnénk iskolába, lennének tanulmányi versenyek, lehetne szervezni közösségi programokat. Az új célok kitűzése helyett a régi iskolai diáklethez való visszatérés lesz a fő szempont!

Az előző tanév végén, illetve a nyár folyamán már kicsit szabadabbak voltunk. Tartottunk tanévzárót, ballagást, szerveztünk nyári táborokat. Két hét alatt 100 (!!!) gyermeknek szerveztünk – úgy gondolom színvonalas – programokat a Magyarország Kormánya által finanszírozott „Csodaszarvas program” keretein belül. Külön öröm számomra, hogy ezekbe a programokba a nagylőzsi telephely diákjai is bekapcsolódtak, ismerkedtek a székelyintézménnyel, itteni diákokkal, pedagógusokkal. A helyi szervezésű programok mellett megküzdöttünk a nagy meleggel a vízparton, a soproni kötélpályán, Fertődön, Visegrádon. Túráltunk az Agghegyen, de a szalonnasütés sem maradhatott el. Úgy érzem, minden gyermek számára tartalmasan telt a táborban töltött egy hét.

Már hagyománynak mondható, hogy a napközis citerás tábornak a Sopronkövesdi Általános Iskola ad helyet. Örömmel tesszük ezt azért, mert a népzene gyökereink, hagyományaink megőrzésének egyik fontos eszköze, s mint olyan, nélkülözhetetlen gyermekeink nemzeti öntudatra nevelésében. Az óvodás gyermekektől a nyolcadik osztályos diákgig nagyon széles volt a résztvevők köre,

nemcsak Kövesdről, vidékről is. Kriszta néni munkája elismerést érdemel! Köszönjük!

Testvértelepülésünk, Alsóbodok meghívására 7 diákunk az általuk szervezett „nomád” táboron is részt vett, erősítve ezzel a két község kapcsolatát. Az anyagi forrásokat Alsóbodok EU-s pályázati forrásból biztosította egy programsorozat részeként. A gyermekeknek biztosan maradandó élmény volt a sátorozás, megidézve ezzel a szüleik, nagyszüleik iskolás kori élményeit.

Néhány diákkal részt vettünk a Kövesdek Találkozásán, citerásaink és ugrókötelesink is felléptek a gálán, képviselve iskolánkat, községünket.

A sok program ellenére azért nehézségek is adódnak, az iskola működésével kapcsolatosan rengeteg a megoldandó feladat. Sajnos a személyi változások a tantestületben már szinte mindennaposak. Bízom benne, hogy minden ilyen jellegű nehézséget sikerül úgy megoldani, hogy a diákok minél kevesebbet vegyenek észre a változásból, semmilyen negatívumot ne tapasztaljanak. Egyre több a helyi pedagógus, ami hosszú távon pozitívumokat tartogat. A tanulólétszám növekszik, a fejlesztések, felújítások folyamatosak. Komoly, talán legnehezebb feladat az iskola vezetése számára a stabilitás megteremtése, a lassú és biztos fejlődés lehetőségének biztosítása mind a tanulólétszám, az infrastruktúra, hangsúlyosan a humán erőforrás terén.

A nyári festések, karbantartások után nagyon jó lenne, ha az iskola falai között megindulhatna az élet. A 25 „kis elsős” a szokásos keretek között illeszkedhetne be az iskolába, nem kellene az „online oktatás rémétől” rettegni nekik, illetve szüleiknek. A nagyobbak már tudják, hogy sokkal jobb iskolába járni, mint a számítógép előtt tanulni, szüleik látják a nehézségeket. Úgy érzem tavaly – a körülmények ellenére – nagyon jól vettük az akadályokat, szép eredményeket értünk el közösen. Arra kérek mindenkit, gyermeket, szülőt, pedagógust, a község vezetőit és lakóit, hogy támogassuk egymást a közös célok elérésében! Ne a hibákat domborítsuk ki, ne a negatívumokat lássuk meg azonnal, hanem mindenki lehetőségéhez mérten vegye ki részét a közös munkából, a jövő építéséből, melynek biztosítéka gyermekeink értelmi és érzelmi fejlődése!

Schweitzer Kornél
intézményvezető

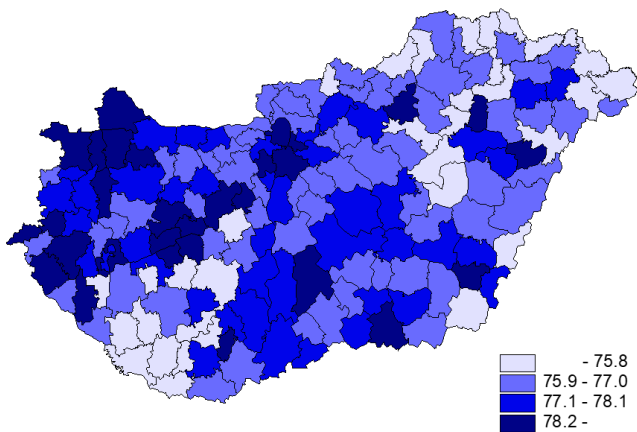
EUROPE FUTURE of YOUNG in RURAL AREA— A vidéki fiatalok jövője Európában

Obádovics Csilla előadása—2. rész

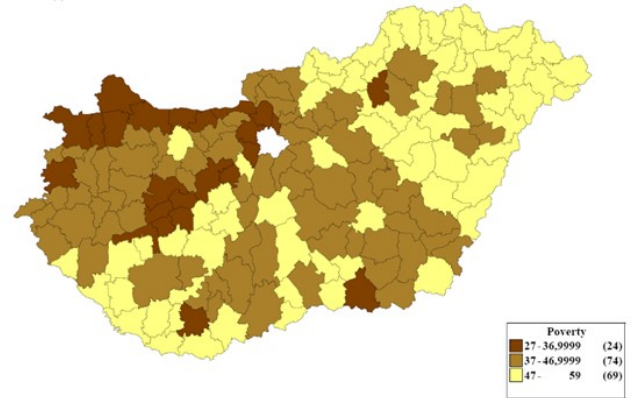
Nem csupán a településméret alapján differenciált a kép. Az országon belül nagy a területi egyenlőtlenség több szempontból is, mint például a népességszám változás, szegénység, születéskor várható élettartam, belföldi vándorlás, korszerkezet.

A fejlettebb területeken a születéskor várható élettartam magasabb, így Budapesten és a budapesti agglomerációban, egyes nagyvárosok járásaiban (Szeged, Debrecen, Székesfehérvár környékén) és a Balaton keleti medencéje körül, valamint a nyugati, elsősorban az északnyugati határszélen (Fertő tó körüli járások). Az északkeleti országrész halmozottan hátrányos helyzetű járásaiiban és Somogy megye elmaradottabb területein a születéskor várható élettartam is alacsonyabb.

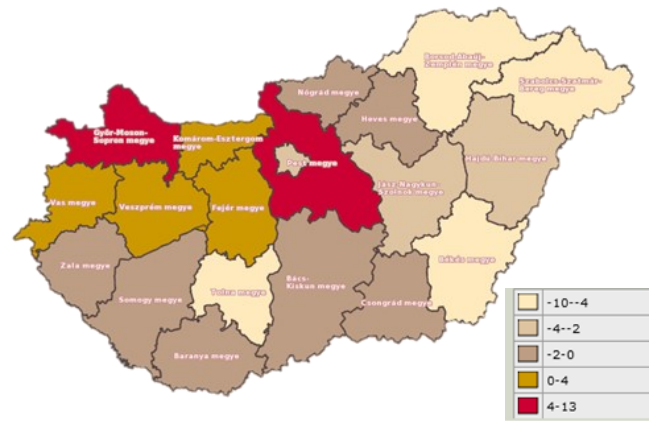

Születéskor várható élettartam járási szinten

Szegénységi index

(magasabb érték=nagyobb szegénység – világos sárga
alacsonyabb érték=kisebb szegénység – sötét barna)

Belföldi migrációs egyenleg megyei szinten (2019)

A két térképről szembetűnő az összefüggés a vándorlás és a terület szegénységi indexe között. A szegényebb területekre az elvándorlás, míg a kevésbé szegény illetve gazdagabb területekre a bevándorlás a jellemző. Észak-és Nyugat-Dunántúlra többen költöznek, mint onnan el. A legmagasabb bevándorlással Pest megye mellett Győr-Moson-Sopron megye dicsekedhet, de Vas, Veszprém, Komárom-Esztergom és Fejér megye migrációs egyenle-

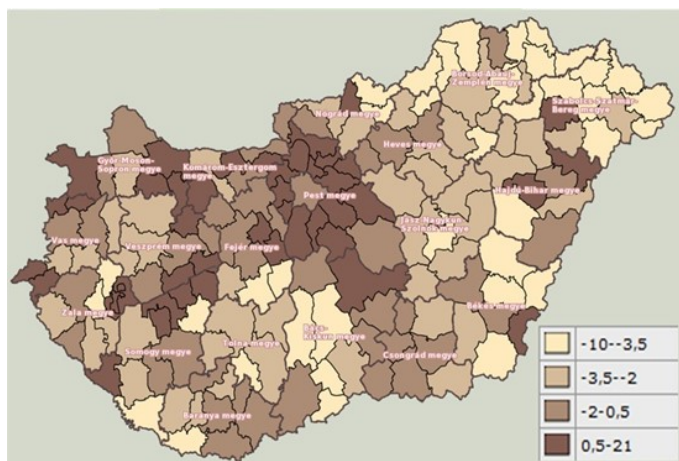

Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

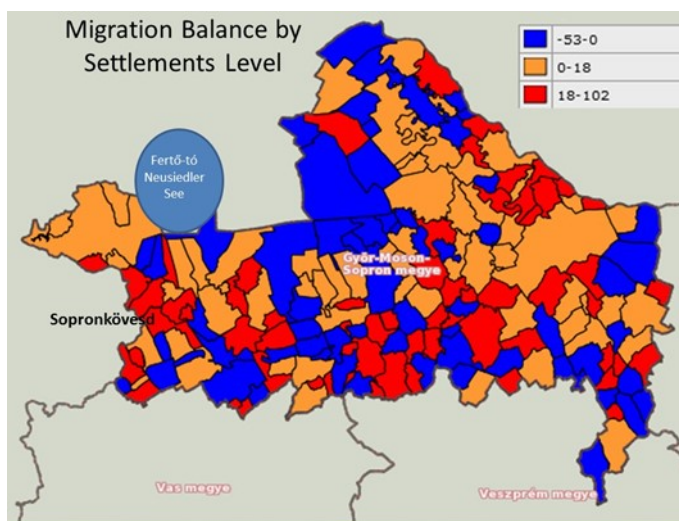

ge is pozitív volt 2019-ben. A negatív vándorlási egyenlegű megyék, ahonnan jellemzően elköltöznek az emberek, a szegényebb megyék közé tartoznak.

Belföldi migrációs egyenleg járási szinten (2019)

Belföldi migrációs egyenleg településszinten a Soproni járásban (2019)

A megyéken belül a járások között is nagy eltéréseket láthatunk. Így Győr-Ménfőcsanak-Sopron megye sem mutat homogén képet. A Soproni és Győri járásra a bevándorlás a jellemző, de például a szomszédos Kapuvári és Csornai járás esetében már más a helyzet.

Továbbá, a járáson belül sem egységes a kép. A Soproni járás magas pozitív vándorlási egyenlege jelentős eltéréseket takar. Jól látható a térképen, hogy sok telepü-

lésre az elvándorlás a jellemző. Alapvetően a kislétszámú, ötszáz fő alatti települések, a szükséges infrastruktúra hiányában, illetve a hiányos közlekedési lehetőségek miatt, amely települést elkerülik a főútvonalak, esetleg ha az ott élő népesség etnikai összetétele olyan, nem vonzák a beköltözőket. A falu elhelyezkedése nagyon fontos, jó, ha van egy város a közelben, jó közlekedéssel a falu és a város között, vagy közel a határhoz, ahol jobb munkát lehet találni, jobb bérekkel. A falu infrastruktúrája is nagyon fontos. Általában az emberek városról költöznek falura. A városi lakást kertesi családi házra cserélik, ahol a gyerekek játszhatnak, és konyhakertet, zöldségeket termelhetnek. Szükségük van infrastruktúrára, óvodára, iskolára, jó egészségügyi szolgáltatásokra, stb.

Sokszor a városi emberek úgy gondolnak a falura, mint egy csendes, nyugodt helyre, ahol eltöltöttek néhány napot, hétvégét, ahol nyaraltak. Elképzelnek egy romantikus vidéki idillt. Akik csak a nyarat töltötték kis falvakban, nem tapasztalták meg a téli „friss” levegőt. Sajnos a falvak egy részében még mindig vegyestüzeléssel fűtenek, ami nem éppen a friss tiszta levegőnek kedvez.

Folytatás a következő lapszámban.

Co-funded by the
Europe for Citizens Programme
of the European Union

Nyári zarándoklatok

Nyáron a Covid járvány ellenére is van lehetőség zarándoklatok megtartására.

Az idén a lövői Kármelhegyi Boldogasszony kápolna búcsúját az időjárás miatt a templomban tartották. A hidegségi Szent Jakab kápolnánál viszont jó idő várta az érkező zarándokokat július 24-én szombat délután. A kápolnától gyalogmenetben vonultak a zarándokok a Papkertbe, ahol hálaadó misét tartott Németh József helyi plébános, koncelebrált és az ünnepi beszédet mondta Ferling György nagylózsi plébános. Ebben a gyönyörű természeti környezetben a környékbeli hívők is szép számmal megjelentek. A mise végén a résztvevők menetszlopba sorolva a kiépített útvonalon haladva megismerhették a Papkert fákkal, forrásokkal, kis tavakkal, buja növényzettel, lépcsőkkel, emelkedőkkel tarkított területét. Külön gyöngyszeme a Papkertnek az élethűen kialakított Lurdi barlang, ami előtt felsorakozva a zarándokok imája lelki emelkedettséget hozott ebben a csodálatos környezetben. Az ünnepség végén a helyiek szeretetvendégsége

A hidegségi Papkertben

marasztalta a résztvevőket. Ez jó alkalom volt a zarándokok közötti ismerkedésre, beszélgetésre. Nemi hiányérzetet csak az okozott, hogy az időben és szép időben érkező gyalogos zarándokcsoportnak a kápolna dicsőítésére már nem maradt ereje, pedig hát a Szent Jakab nevet viseli, talán majd legközelebb erre is sor kerül.

Zarándokút az Alpokalján címmel egynapos gyalogos zarándokutat szervezett a Napnyugat Turisztikai Egyesület. Július 31-én, szombaton reggel 7 órakor a nagycenki templomnál volt a gyülekező. Itt mintegy 35 fő hallgatta Fülöp Zoltán sopronkövesdi polgármester megnyitóját, aki egyben az egyesület elnöke is, majd dr. Tóth Melinda

nagycenki alpolgármester asszony ismertetőjét a templom és a falu történetéről. A beszámoló végeztével Farkas Károly vezetésével a kerékpárúton haladva beértünk a peresztegi templomba. Rögtön szembe tűnt, hogy az oltár környékét állványerdő takarja, erről és a templom történetéről Zsuzsa, a helyi hitoktató tartott ismertetőt. Pereszteg múltjáról egészen napjainkig „Bandi bácsi-tól” az alpolgármester úrtól hallhattunk érdekes előadást. A helyiek jóvoltából hideg ásványvízzel frissítettük magunkat, a „hamuba sült” pogácsákból az útra is maradt. Köszönjük szépen! Pereszteget elhagyva a vejkei alagúton át némi sártengert leküzdve kijutottunk a főútra, szerencsére a nap elzavarta az esőfelhőket. Rövid pihenő után elértük a volt vasfüggöny nyomvonalát, ami egyenesen a kövesdi „Cifrahidakhoz” vezetett bennünket. Itt látható Koppány vezér szobra, a hídon átmenve pedig a tűzharcban elesett egykori határőr, Kiliti Dániel emléktáblája hívja fel a figyelmet. Kisebb emelkedőt leküzdve eljutottunk a parkerdőbe, itt Fülöp Zoltán polgármester

Sopronkövesdről és a Szent László kápolnáról tartott ismertetőt. A Trianoni emlékoszlop előtt tartott ima után a déli órákban értünk a zarándok helyre, ahol mindenkinek jutott árnyék. A Fehér Csárdából hozott finom gulyásnak örülhettünk. A hűtött italok, kávé és némi fagyi fogyasztása közben polgármesterünk jóvoltából négy db új sopronkövesdi póló került kisorsolásra. A Krisztuskereszt előtt mondott imával búcsúztunk el a falutól és az árnyas erdőn áthaladva beértünk Undra, egyenesen a kápolnához. Az imát meghallva jött hozzánk Koloszar István, a helyi néptáncsoport vezetője, aki a gradistyei horvátok gazdag népszokásáról ismertetett meg bennünket. Undot elhagyva a végállomás, Zsira következett, ahol a templom előtt álló helyiek és harangzúgás fogadta a zarándokokat. Violetta zarándoktársunk által vezetett imákkal, orgona kísérte énekekkel méltóképpen zártuk az egynapos zarándokutunkat. Míg a Mikó „Travel” buszára vártunk, addig a zsirai süteményeket zsúrizhattuk, szomszédos folyadékból is bőséges választék volt, köszönet a zsiraiaknak!

Elmondhatjuk, hogy egy nap zarándoklat is lehet tartalmas és annak ellenére, hogy környékbeli és soproni, sőt győri zarándokok is voltak, nagyon együtt élt a csapat!

Mihócza László

Hogyan lettem túrázóból zarándok?

2021. július 31-e, reggel 7 óra: A Napnyugat Turisztikai Egyesület által meghirdetett zarándokút gyülekezője a nagycenki Szent István Római Katolikus Templom előtt. Több mint 30 résztvevő, számomra csupa ismeretlen ember... Kissé furcsán éreztem magam, habár egész kicsi gyermekként átestem a beavató szentségen, szüleim nem neveltek hívő kereszténynek. Én a zarándokútra többnyire a gyalog megtenni kívánt kilométerek miatt vállalkoztam. A kíváncsiság, a kihívás motivált: Vajon képes vagyok-e teljesíteni a 25 km-es távot?

A szívélyes köszöntés, a hely- és egyháztörténeti ismeretű után felcsendültek a Zarándok induló első taktusai: „Indulj az úton, előre nézz, / Nem tántoríthat ezeryni vész.” Ezt követően Mihócza László „Miszter” szervezésével, Farkas Károly által megtervezett és vezetett útvonalon, a zarándokkeresztrel az élen indultunk Peresztergre, a Szent Miklós Római Katolikus Templomhoz. A község vallástörténeti beszámolója számomra érdekes és újszerű tartalmakkal is szolgált főleg, ami a mi jó öreg Mikulásunk, Miklós püspök életének részleteit ismertette.

A következő útszakasz volt a leghosszabb, és a legviszontagságosabb. Az éjszakai vihar és esőzés okozta felázás és sár nehezítette az előrehaladást, de a jó társaság és a kellemes hangulat feledtetve a körülményeket, a cél vezérelte tovább a csapatot. Sopronkövesden a kotecsi parkerdő ékköve, a Szent László kápolna jelentette a táv felét, ahol polgármesteri köszöntőt követően étel-ital formájában sor került az energiapótlásra. Megújult

erővel vágunk neki a hátralévő, árnyat adó fák lombkoronái alatt húzódó, Und irányába vezető erdei szakasznak. A falu határában álló Szent Miklós kápolna szép természeti környezetben fekszik, körülötte kis park, horgásztó. Itt tartottuk utolsó pihenőnket, hogy aztán együtt vonulhassunk és érkezhessünk Zsirára a Szent Lőrinc templomhoz.

A bejáratnál büszkén nyugtáztam: „Megcsináltam!” Szó, ami szó, nagy meglepetéssel töltött el magának a 25 km-es távnak a teljesítése, azonban ami ezután jött, az örökre felejthetlenné tette a napot. A templomba lépve mélyen megérintett a fogadtatás, a közös imádságok a zarándoklatért, a nemzetért, a lelki üdvösségünkért... Minden apró részlet hatalmas morális jelentőséggel bírt. Könnyeim szünni nem akaróan áztatták arcomat. Megannyi érzés és gondolat kavargott bennem. Lelkem először elnehezült, majd úgy éreztem, felszabadult. Mintha egy testi-lelki megtisztuláson estem volna át. Mindezt tetézte a zsiraiak vendégszeretete, mellyel bennünket, zarándokokat fogadtak.

Köszönettel tartozom minden egyes szervezőnek, segítőnek, de legfőképpen kedves zarándoktársaimnak, hogy megerősítettek ők is abban, amit már jó ideje méltán hiszek: „A cél maga az út.” A cél elérésével kaptam sikerélményt. Azonban amivé az út megtételével váltam, ... az maga a boldogság.

Hálás szívvel,
egy „újdonsült” zarándok

Postaláda

Tisztelt Polgármester Úr!

Köszönetet szeretnénk mondani a „Sopronkövesdről elszármazottak” nap sikeres megszervezéséért. Már nagyon készültünk és izgatottan vártuk, hogy kikkel fogunk találkozni. A regisztrációkor kapott „Híres kövesdiek” c. könyvhöz, életrajzgyűjteményhez – mely komoly kutatómunkát igényelt - Kelemen Dávidnak gratulálunk.

Az ünnepi szentmise után az elfogyasztott finom ebéd, a különböző műsorok felejthetlenné tették a napot. A sopronkövesdi kislányok nagyon szépen játszanak citerán, a szólóénekesnek pedig gyönyörű hangja van, öröm volt hallgatni.

Hisszük, hogy a család után a szülőhely, az iskolai, vagy a fiatalságunkat meghatározó régi helyszínek, megélt események mindig összekötnek bennünket, hiszen a világon az a legszebb, ahol valamikor otthon voltunk.

Köszönjük mindazoknak, akik a találkozót lehetővé tették, az előkészületekben, a szervezésben, a lebonyolításban részt vettek.

Tisztelettel:

Mentes Mária (Sopron)

Mentes Piroska (Győr)

Alkotóház terembérlés:

2 órára: 2.000 Ft

fél napra: 7.500 Ft

egy napra: 15.000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre.

Érdeklődjön hétköznap 8 és 16 óra között Simon Tamaránál a +36 30/308 6375-ös telefonszámon

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra vagy a kotecsi vendégházra!

Érdeklődni lehet hétköznap 8 és 16 óra között a +36 30/308-6375 telefonszámon.

4.000 Ft/fő/éj

Törölköző felár 500 Ft/fő

Főszerkesztő: Simon Tamara **Olvasószerkesztő:** Raffainé Biró Veronika, (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Bánfi Tünde, Borza Nikolett, Csomó Csilla, Fücsökné Torma Livia, Fülöpné Hidegh Csilla, Fülöp Zoltán, Hajasné Guczogi Helga, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Mihócza László, Obádovics Csilla, Schweitzer Kornél, Virágh Imréné

Fotók: Kustor Balázs, szerkesztői fotók

Nyomda: Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

